

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. ve věci

žalobce: T. L. N., narozený dne X
t. č. v X

proti
žalované: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 5. 2025, č. j. KRPA-272922-36/ČJ-2024-000022-ZZC

takto:

- I. Rozhodnutí Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, ze dne 20. 5. 2025, č.j. KRPA-272922-36/ČJ-2024-000022-ZZC, se zrušuje.
- II. Žalobci se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- III. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž byla podle ust. § 124 odst. 3 zákona ve spoj. s ust. §

125 odst. 2 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), o 90 dnů prodloužena doba jeho zajištění za účelem správního vyhoštění stanovená a prodloužená rozhodnutími žalované ze dne 27. 8. 2024, č. j.: KRPA-272922-10/ČJ-2024-000022-ZZC, ze dne 22. 11. 2024, č. j.: KRPA-272922-24/ČJ-2024-000022-ZZC a ze dne 20. 2. 2025, č. j.: KRPA-272922-26/ČJ-2024-000022-ZZC.

II. Podstatný obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že doba zajištění je nepřiměřená a prodloužení zajištění nebylo dostatečně odůvodněno, když žalovaná nevzala dostatečně v úvahu okolnost, že velvyslanectví X podmiňuje ověření totožnosti žalobce zasláním informací o některém z jeho příbuzných ve X, které ale žalobce již nemá. V rámci řízení přitom k dotazu žalované uvedl ty informace o svých rodičích, na které si vzpomněl. Tito ovšem již zemřeli a jiné příbuzné žalobce nemá. Totožnost žalobce tedy dosud nebyla ověřena a není postaveno najisto, zda k němu vůbec dojde. Není tudíž zřejmé, zda bude z X strany vydán žalobci náhradní cestovní doklad a zda vůbec bude možné správní vyhoštění realizovat.
3. Dále podle žalobce nebyly dostatečně zhodnoceny možnosti uložení zvláštních opatření, není zjevné, že by zvláštní opatření neplnil, přitom sdělil dostatečné údaje, některá zvláštní opatření nebyla řádně zhodnocena, zajištění nebylo aplikováno subsidiárně; rozhodnutí má negativní dopad na jeho psychické zdraví, napadené rozhodnutí je nedostatečně individualizováno, nebyla zohledněna jeho součinnost.
4. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl zrušit napadené rozhodnutí.

III. Vyjádření žalované

5. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že v daném případě shledala naplnění všech podmínek ust. § 124 odst. 3 z.p.c., délka zajištění a prodloužení zajištění byla řádně odůvodněna na straně 8 – 9 napadeného rozhodnutí a celková délka zajištění nepřekročila zákonný rámec, využití zvláštních opatření nebylo možné (zde odkázal na str. 6 – 8 napadeného rozhodnutí); realizace správního vyhoštění dosud nebyla možná, jelikož žalobce nemá náhradní cestovní doklad, avšak potenciálně je realizace vyhoštění možná. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správního spisu

6. Dne 27. 8. 2024 byl žalobce s ohledem na záznam v evidenci nežádoucích osob policií zajištěn dle ust. § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb. (úřední záznam žalované ze dne 27. 8. 2024, č. j.: KRPA-272922-1/ČJ-2024-000022).
7. V minulosti byl žalobce opakovaně zajišťován dle z.p.c. (sdělení žalované ze dne 7. 9. 2023, č. j.: KRPA-167706-41/ČJ-2015-000022).
8. Rozhodnutím žalované ze dne 24. 4. 2015, č. j.: KRPA-167706-34/ČJ-2015-000022, které nabylo dne 30. 4. 2015 právní moci, bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 9 z.p.c. uloženo správní vyhoštění a byla stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce pěti let; dále bylo ve výroku rozhodnutí konstatováno, že podle ust. § 179 z.p.c. nebyly shledány důvody znemožňující žalobcovo vycestování a jeho vycestování je možné. Doba vycestování z území Evropské unie byla stanovena v délce třiceti dnů ode dne právní moci rozhodnutí.

9. V rámci podání vysvětlení dne 27. 8. 2024, o němž byl vyhotoven protokol, č. j.: KRPA-272922-9/ČJ-2024-000022, žalobce uvedl, že je v České republice od roku 1994 a nikdy nevycestoval, cestovní doklad dávno nemá, nový si nedělal, neboť je to zbytečné, je si vědom uloženého vyhoštění, nevycestoval, nechce vycestovat, nerespektoval tresty vyhoštění, nechce vycestovat, dvakrát neúspěšně žádal o mezinárodní ochranu, na výjezdní příkaz si nevzpomíná, kromě žádostí o mezinárodní ochranu nečinil kroky k legalizaci pobytu, bydlí v bytě, v němž má svůj pokoj, nájemní dohoda je ústní, nemá označenu domovní schránku, přihlášen k pobytu není, nelegálního pobytu si je vědom, je svobodný a bezdětný, pracuje brigádně na tržnici, je zdravý, v České republice nemá rodinné příslušníky, páchal zde trestnou činnost, pracoval v X, ve vycestování mu nic nebrání, ve vlasti mu nic nehrozí, vycestuje dobrovolně, ale až za několik let, zatím by zde brigádně pracoval a vydělal si peníze, doručovací adresu nemá.
10. Dne 27. 8. 2024 vydala žalovaná pod č. j.: KRPA-272922-10/ČJ-2024-000022-ZZC rozhodnutí o zajištění podle ust. § 124 odst. 1 písm. c) z.p.c. na dobu 90 dnů. Jak vyplývá z odůvodnění, žalobce se snaží na území setrvat co nejdéle i přes vědomost neoprávněného pobytu, jak uvedl, vycestovat nechce. Nebylo možné aplikovat žádné ze zvláštních opatření dle ust. § 123b z.p.c., neboť hrozí nebezpečí, že žalobce z území Evropské unie dobrovolně nevycestuje. Lhůta trvání zajištění byla stanovena na 90 dnů při zohlednění předpokládané složitosti přípravy realizace vycestování.
11. Dne 22. 11. 2024 vydala žalovaná pod č. j.: KRPA-272922-24/ČJ-2024-000022-ZZC rozhodnutí o prodloužení zajištění podle ust. § 124 odst. 3 z.p.c. o 90 dnů. Rozhodnutí i délka zajištění byly odůvodněny obdobně jako v původním rozhodnutí, dosud se nepodařilo zajistit náhradní cestovní doklad, avšak uskutečnění správního vyhoštění je reálné.
12. Podle zprávy Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 18. 2. 2025, č. j.: CPR-44440-11/ČJ-2024-930311-T259, byly činěny úkony k opatření náhradního cestovního dokladu žalobci, žádost nyní řeší příslušné orgány žalobcovy země původu, s nimiž probíhá průběžná komunikace; výkon správního vyhoštění v době současného zajištění nebude možný, avšak v době prodloužení zajištění je reálný.
13. Dne 20. 2. 2025 vydala žalovaná pod č. j.: KRPA-272922-26/ČJ-2024-000022-ZZC rozhodnutí o prodloužení zajištění podle ust. § 124 odst. 3 z.p.c. o 90 dnů. Rozhodnutí i délka zajištění byly odůvodněny obdobně jako v předchozím rozhodnutí tím, že se dosud se nepodařilo zajistit náhradní cestovní doklad, avšak uskutečnění správního vyhoštění je reálné.
14. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal žalobu ke zdejšímu soudu, který ji svým rozsudkem ze dne 17. března 2025, č.j. 21 A 9/2025-29, zamítl.
15. Podle zprávy Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 16. 5. 2025, č. j.: CPR-44440-23/ČJ-2024-930311-T259, byly činěny úkony k opatření náhradního cestovního dokladu žalobci, žádost nyní řeší příslušné orgány žalobcovy země původu, s nimiž probíhá průběžná komunikace; výkon správního vyhoštění v době současného zajištění nebude možný, nicméně v době prodloužení zajištění bude reálný po případném zjištění požadovaných informací k příbuzným cizince.
16. Následně žalovaná vydala napadené rozhodnutí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

17. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.), přičemž přihlížel i k případným nezákonnostem nad rámec žalobních bodů v souladu se závěry rozsudku velkého senátu Soudního dvora Evropské unie ze dne 8. 11. 2022 ve spojených věcech C-704/20 a C-39/21. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
18. Podle ust. § 124 odst. 3 z.p.c. *police v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zoblednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.*
19. Podle ust. § 125 odst. 1 z.p.c. *doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. V případě cizince mladšího 18 let nebo rodiny s nezletilými dětmi nesmí doba zajištění překročit 90 dnů.*
20. Podle ust. § 125 odst. 2 z.p.c. *police je oprávněna prodlužovat dobu trvání zajištění podle § 124 až 124b i nad dobu stanovenou v odstavci 1 věty první za podmínky, že vyhoštění cizince je uskutečnitelné v době trvání zajištění, pokud*
 - a) *cizinec v průběhu zajištění zmařil výkon správního vyhoštění nebo vycestování,*
 - b) *cizinec uvádí nepravdivé údaje, které jsou nezbytné pro zajištění náhradního cestovního dokladu, nebo je odmítá uvést, nebo*
 - c) *v průběhu získávání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění dochází i přes řádné úsilí policie ke zpoždění ze strany třetích zemí.*
21. Podle ust. § 125 odst. 3 z.p.c. *doba trvání zajištění podle odstavce 2 písm. a) a b) nesmí překročit v souhrnu 545 dnů, podle odstavce 2 písm. c) 365 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. O prodloužení doby trvání zajištění vydá policie rozhodnutí, které je prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.*
22. Podle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu je soud oprávněn a povinen zrušit rozhodnutí správního orgánu pro vady ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 s. ř. s. i bez námitek žalobce, pokud tyto vady brání přezkoumání rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84, nebo rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2021, č. j. 8 As 78/2021-51, a ze dne 20. 2. 2023, č. j. 4 Ads 12/2023-26). Soud tedy případně i z úřední povinnosti přihlíží i k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, proti němuž je žalobou brojeno (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35, a ze dne 12. 1. 2023, č. j. 7 Azs 308/2021-62). V projednávané věci se tedy zdejší soud zabýval s ohledem na shora uvedené předně otázkou, zda je napadené rozhodnutí přezkoumatelné, a dospěl k závěru, že tomu tak není.

23. Z ustálené judikatury správních soudů vyplývá, že z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. V rozsudku ze dne 13. 6. 2007, č. j. 5 Afs 115/2006-91, Nejvyšší správní soud uvedl, že *„[o]bsahem odůvodnění rozhodnutí je především rozbor a zhodnocení podkladů rozhodnutí, správní orgán musí uvést, jakými úvahami se při jejich hodnocení řídil, dále jakými úvahami se řídil při výkladu právních předpisů a jejich jednotlivých ustanovení, jakož i to, proč byly aplikovány způsobem, který vedl k výslednému rozhodnutí.“* (srov. také např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2021, č. j. 4 As 304/2020-31).
24. Žalovaná napadeným rozhodnutím opakovaně prodloužila zajištění žalobce na celkovou dobu, která se již v jeho případě blíží hranici 365 dní, kterou nesmí zajištění žalobce překročit, a to na základě zprávy Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 16. 5. 2025, č. j. CPR-44440-23/ČJ-2024-930311-T259, ze které se podává, že zásadní překážkou, pro kterou ještě nebylo možno ověřit totožnost žalobce pro účely vydání náhradního cestovního dokladu, je absence údajů o jakýchkoli dalších příbuzných žalobce ve X, když jeho rodiče brzy zemřeli, popř. o úplné adrese ve X, na které žalobce bydlel se svými rodiči. Žalovaná se však v napadeném rozhodnutí s tímto zjištěním nijak nevypořádala a další poměrně citelné prodloužení na neméně citelně dlouhou celkovou dobu zajištění odůvodnila prakticky stejně jako předchozí prodloužení zajištění. Soud je přitom toho mínění, že v dané situaci měla žalovaná povinnost obzvlášť pečlivě odůvodnit svůj závěr o tom, že vyhoštění žalobce je alespoň potenciálně možné, když X strana pro ověření totožnosti žalobce potřebuje a žádá informace o jeho příbuzných, které zjevně nejsou k dispozici, ať již z objektivních či subjektivních důvodů. Soud by očekával, že žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvede alespoň, zda je možné údaje o žalobci a jeho příbuzných ještě získat a případně jak, anebo zda je možné tyto nahradit jinými údaji, a případně jakými, neboť jen tak je vskutku možné přezkoumat závěry žalované v tom směru, zda je v případě žalobce realizace jeho vyhoštění potenciálně možná v době dalšího (a zjevně již posledního možného) prodloužení zajištění. Vzhledem k tomu, že tak žalovaná neučinila, zatížila napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností.
25. Pro úplnost zdejší soud ještě připomíná, že nedostatek odůvodnění napadeného rozhodnutí spočívající v jeho nepřezkoumatelnosti nemůže žalovaná dodatečně zhojit ve svém vyjádření k žalobě (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2004, č. j. 3 As 51/2003-58, a ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71). Ani ve vyjádření k žalobě však žalovaná neuvedla dostatečné odůvodnění toho, proč považuje i při absenci údajů požadovaných X stranou realizaci vyhoštění žalobce za potenciálně možné.
26. Zdejší soud si je vědom toho, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, u nichž pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2024, č. j. 5 As 341/2022-35, a ze dne 30. 9. 2024, č. j. 6 As 181/2024-29). To se ovšem v projednávané věci již stalo, když z odůvodnění napadeného rozhodnutí nelze seznat dostatečné důvody, které žalovanou vedly k závěru, že i po 9 měsících trvajícím zajištění žalobce je ještě možné považovat realizaci vyhoštění žalobce za potenciálně možnou, když X strana k ověření totožnosti žalobce žádá údaje, jež žalovaná k dispozici nemá a není ani zřejmé, zda existuje způsob, jak je opatřit dodatečně anebo nahradit. Soud je přitom

přesvědčen, že obecné ponejvíce opakované odůvodnění založené na obecných konstatování typu, že kroky k ověření totožnosti žalobce již byly podniknuty, že ŘSCP komunikuje s X, kdy proces je stále v běhu a nelze předem stanovit, kdy bude totožnost žalobce ověřena a jeho náhradní cestovní doklad vydání, již nemůže v současné situaci obstát.

27. Žalovaná se krom shora uvedeného v napadeném rozhodnutí nijak nevypořádala se skutečností, že žalobce se přihlásil do programu dobrovolných návratů, čímž dal najevo, že se chce dobrovolně vrátit do země původu, jak se podává ze zprávy Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 18. 2. 2025, č. j.: CPR-44440-11/ČJ-2024-930311-T259. I v tomto směru shledal žalobce napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů.
28. Dalšími žalobními námitkami se již zdejší soud s ohledem na shora uvedené závěry stran přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí přinejmenším pro předčasnost nezabýval.

VI. Závěr a náklady řízení

29. Z výše uvedených důvodů tak zdejší soud podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů.
30. Současně ale nevyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 11. 2012, č. j. 9 As 111/2012 - 34, publ. pod č. 2757/2013 Sb. NSS, v němž soud vyslovil, že „po zrušení rozhodnutí žalovaného o zajištění stěžovatele je nutno na toto rozhodnutí nahlížet, jako kdyby vůbec nebylo vydáno. Neexistuje tak řízení, v němž by mělo být pokračováno, protože podle § 124 odst. 2 zákona o pobytu cizinců je vydání rozhodnutí o zajištění cizince za účelem správního vyhoštění prvním úkonem v řízení. Je-li tedy tento úkon ve formě rozhodnutí zrušen, neznamená to současně, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, jak je ve správním soudnictví obvyklé (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Naopak to z povahy věci, která je značně specifická a vyžaduje urychlené vyřízení, znamená ukončení řízení před správním orgánem, aniž by se tím jakkoli zasahovalo do jeho pravomoci, která byla vyčerpána vydáním původního rozhodnutí. Ukončení řízení tímto způsobem koresponduje s požadavkem na okamžité propuštění cizince poté, co bylo rozhodnutí o jeho zajištění za účelem správního vyhoštění zrušeno.“ Výše uvedené závěry lze zcela nepochybně přiměřeně použít také na posuzovaný případ, neboť podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců je v řízení o zajištění cizince vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Po zrušení přezkoumávaného rozhodnutí tudíž neexistuje řízení, v němž by mělo a mohlo být pokračováno. Obdobně Nejvyšší správní soud postupoval například v rozsudcích ze dne 25. 7. 2017, č. j. 2 Azs 253/2017 - 37, ze dne 9. 10. 2019, č. j. 7 Azs 108/2019 - 40, a ze dne 29. 5. 2019, č. j. 2 Azs 93/2018 - 73.
31. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce sice byl ve věci úspěšný, avšak žádné náklady mu nevznikly ani je neuplatňoval, a proto mu náhradu nákladů řízení nepřiznal. Žalovaná nebyla v řízení úspěšná, pročež jí náhrada nákladů řízení nepřisluší.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 18. června 2025

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D.
samosoudce